

P o s u d e k

oponenta rigorózní práce Mgr. Karoliny Zímové
„Výkon advokacie v Českých zemích od vydání Provizorního advokátního řádu z roku 1849
do současnosti“, 113 číslovaných stran a přílohy

Minulost náročné a prestižní specializace právnicky vzdělaných spoluobčanů je zajisté zajímavým tématem pro bližší poznání jehož výsledky mohou být předloženy jako rigorózní práce. Od úspěšného autora vyžaduje dobrou orientaci v české právní historii staršího i novějšího data. Sledování staletého vývoje bývá většinou rozděleno na kratší úseky, běžně v naší historii i v dějinách státu a práva. Posuzovaná práce má jako celek dobrou úroveň, i když v ní čtenář najde vedle míst kvalitních také pasáže méně propracované.

Zkoumaný časový úsek působení advokátů autorka uvádí více než dvacetistránkovým výkladem vývoje advokátního stavu v době předcházející. Část II. se věnuje období let 1849 až 1918, část III. zahrnuje období mezi lety 1918 až 1948. V části IV. je zmapován vývoj od roku 1948 do roku 1989. Poslední, V. část se zabývá otázkami advokacie na našem území po roce 1989 do současnosti.

V úvodu práce na straně 2 autorka zmiňuje jako její II. část léta 1849 až 1918 v nadpise této pasáže v hlavním textu na straně 26 však figuruje rok 1914 stejně jako v obsahu práce na straně 112. Následující část III. má zahrnovat léta 1914 – 1918. Tato nesrovnalost vyvolává otázku co je tedy podle autorky mezníkem v rozčlenění etap vývoje advokacie ve druhém desetiletí 20. století? Je to počátek I. světové války nebo vznik Československa? Na ni navazuje dotaz na popsání vývoje advokacie v letech 1914 až 1918. V části II. se o advokacii v letech války hovoří velmi sporadicky, v oddíle II. 8. „Vývoj advokátního tarifu platného v českých zemích v letech 1868 až 1914“ jsem našel pouze na straně 44 zmínku o zvýšení tarifních sazeb roku 1917.

Začátek části III. oddíl I. „Období 1. světové války, vznik Československa“, který zabírá necelou jednu stranu textu a je v takto obecném pojetí zbytečný, neobsahuje nic o advokacii v letech 1914 až 1918 (snad mohla být např. zmíněna alespoň aktivní účast právníků – advokátů jako politiků při odboji a budování právních základů státu). Další oddíly této části pak se již k době I. světové války nevztahují s výjimkou prvé věty oddílu III. 6 „... bylo zákonodárství zaměřeno na přizpůsobení poměrů souvisejících s advokací válečným poměrům“. Snahu přizpůsobit členění práce obvyklým periodizačním mezníkům autorka pro dobu války opustila. Přitom mohla využít válečné předpisy, které uvádí v nečíslované příloze

na konci práce. Na stránce 86 začíná přehled vývoje české advokacie v nejnovějším období, od roku 1989.

K práci mám několik drobnějších připomínek resp. otázek :

- Proč autorka píše zlomkovitě na dvou místech práce o notářství?
- Na straně 61 je nepřesné vysvětlení právního postavení skupin obyvatelstva v Protektorátě.
- Následující oddíl III. 11. na straně 62 „Říšský řád právních zástupců“, téměř nic o „řádu“ nesděljuje.
- Na straně 70 je chybný citát ustanovení § 34 zákona o advokacii z roku 1948.

Přes tyto i případné další náměty k úvaze nad posuzovanou prací doporučuji její obhajobu. Práce jako celek splňuje obvyklé požadavky.

Praha 26. června 2007

Doc.JUDr. Ladislav SOUKUP, CSc./